॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्मन्नयज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यहै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृतव्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुप्त्यें (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्का्स्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपिर्हार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप पृवाभि समनसः (३)

यं कामयेतापृशः स्यादिति वयस्यांस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्मे पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मे पृशुभिः करोति पशुमानेव भवित् चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांच्वत्वारि चक्षंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतीं भंविन्त् तस्मांत्पुरस्तां नमूर्धा पश्च दक्षिणाया ड्रं श्रोण्या मुपं दधाति पश्चोत्तं रस्यां तस्मांत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तांत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ इत्युत्तरेऽ इसांवेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि इहो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चनामिधेपतिः (५)

क्र्रत्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥———[१] इन्द्राम्री अर्व्यथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्य

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुप दधातीन्द्राग्निभ् वा इमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंर्न्तिरक्षिमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरक्षे वै स्वयमातृण्णान्तिरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथां सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते दिशोंऽदृश्हृन्यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दर्श प्राण्भृतः पुरस्तादुपं (७)

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्तां छते तस्मां त्पुरस्तां त्प्राणा ज्योतिष्मती मृत्तमा मुपं दधाति तस्मां त्प्राणानां वाग्ज्योतिं रुत्तमा दशोपं दधाति दशां क्षरा विराङ्विराद्धन्दं सां ज्योति ज्योतिं रेव पुरस्तां छते तस्मां त्पुरस्ता ज्योति रुपां स्महे छन्दा शिस पृशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहत्युदंजयुत्तस्माद्वार्हंताः (८)

प्शवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्मौद्दक्षिणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्यंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षद्गिर्श्शथ्सम्पंद्यन्ते षद्गिर्श्शदक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवो बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्द्धे बृहती छन्दंसा् स्वारौज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य स्मप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाध्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणानारं सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्नी राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मैं समीचों दधाति (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बारहंता पृताश्चतंस्त्रि श्वमा——[२]
देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा पृता
अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथान्च्यान्यथोपांदधत

अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत तदसुंरा नान्ववांयन्ततों देवा अभवन्परासुंरा यदेक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति युज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्यांम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽन्नं वै व्यांमान्नर् सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते धुरुणं एकविर्श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वै भान्त ओजाः पश्चद्श ओजं एवोत्तर्तो धंत्ते तस्माद्तत्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तांत् (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभिपूर्वं यंज्ञमुखे वि यातयत्यभिवृत्तः संविश्श इति दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृत्ती-ऽत्रश्रं सिवश्शोऽत्रंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यते वर्चौ द्वाविश्श इति पृश्चाद्यद्विश्शितिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृत्राद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्श इत्यंत्तर्तस्तस्मांथ्स्व्यः (१३)

हस्तयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्वि १ शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्रश्च इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अत्रं पश्चिव्रशोऽत्रंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यत् ओर्जिस्रणव इति पृश्चादिमे वै लोकास्रिणव पृष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति सम्भरणस्रयोविर्श इतिं (१४)

उत्तरतस्तमांथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकितृ १श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि १श इति दक्षिणतो-ऽसो वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि १श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्वि १श इत्यंत्तरतः सुंवर्गो वे लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये (१५)

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्य्यस्रंयोविष्श इति सवर्गो वे पर्श्व चा------[3]
अग्नेर्भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा
अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि यातयित नृचक्षंसाम्भागोऽसीतिं दक्षिणतः
श्रृंश्रुवा १ सो वै नृचक्ष्मसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिषं

दधाति तस्मौजातोऽन्नंमत्ति जनित्रई स्पृत संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्न र्स्तिद्योऽन्नमेव देक्षिण्तो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीतिं पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविर्शः स्तोम् इत्यांह प्रतिष्ठा वा एकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चदशः (१७)

ओर्ज प्वोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयित् वसूनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुख र रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि रशो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽत्रं वा आंदित्या अत्रम्मरुतोऽत्रं गर्भा अत्रं पश्चवि रशोऽत्रंमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यतेऽदित्ये भागः (१८)

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सवितुर्भागों ऽसीत्यंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित् ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तर्तो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धौ ब्रह्मवर्चिसतंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्यै तस्माद्भाह्मणानामुदींची सनिः प्रसूता धृत्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धृत्रीः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँदक्षिणावृंतो मासा अत्रं वे यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तों-ऽष्टाचत्वारिष्श इत्यंत्तरतोंऽनयोंलींकयोः सवीर्यत्वाय तस्मांदिमौ लोकौ समावंद्वीर्यो (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतो-ऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावंतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तरत ओंजस्ब्यंव भंवत्यास्यौंजस्वी जायतेऽकों वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽकं एव तदर्कामनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यानादो

जांयते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौंच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते (२२)

वै जुनित्रं पश्चदुशोऽदिंत्यै भागो वै धुर्त्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश

ਰ॥_______**ਿ**∀ੀ

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः स्पलानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चार्षानिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तर्तो धंते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्जः षोड्शो यदेते इष्टंके उपदर्धाति जाता इश्वेव जंनिष्यमाणा इश्व भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भंवति य एवं वेदैता वा अंसप्रवा नामेष्टंका यस्यैता उंपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नां भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित् दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दार्श्स सुवर्ग्याण्यास्नतैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवृश्कन्दो वरिंवृश्कन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वे ते सुंवृगं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा रेसि सुवृग्याणि तैरेव यजंमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन व प्रजापतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६)

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपद्यांति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रापं द्याति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त ऋषंयोऽसृजत् यित्रचंत्वारिश्शच॥————[५] रिश्मिरित्येवादित्यमंसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति

राश्मारत्यवादित्यमभुजत् प्रातारात् धम्मान्वातारात् दिव र् संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इतिं रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इतिं पितृ इस्तन्तुरितिं प्रजाः पृतनाषाडितिं पश्चत्रेवदित्योषधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंक्षिणतो वज्रं पर्यौहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्वधिपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपानः स्रम्सर्प इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपान्तीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अंभवन्तासुं त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्श्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरस् वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकों ऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति ष्ठापयित सात्मान्तरिक्ष रोहित सप्रांणो- ऽमुष्मिं लोंके प्रति तिष्टत्यव्यं धुंकः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं (३०)

नाक्सद्भिवें देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकसदां नाकसत्त्वं यन्नांकसदं उपद्यांति नाक्सद्भिरेव तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति सवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षुन्द्वादंश च॥

लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकम्भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदे उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांकसदो यन्नांकसदंः (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्वे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्तरसं एवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों तनूपानीरेवैता यजंमानस्य यं द्विष्यात्तम्पदर्धस्यायेदेताभ्यं एवैनं देवतांभ्य आ वृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसन्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत् (३२)

पत्र्यन्वास्ते स्वयमातृण्णां च विकर्णीं चौत्तमे उप दधाति प्राणो वै स्वंयमातृण्णायुंर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ धंत्ते तस्मांत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशृ च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोण स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वंयमातृण्णामूमेवोपं धत्ते-ऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अर्थः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भंवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रांन्तियीद्वेंकर्णी यद्विंकर्णीमुंपदधांति देवानांमेव विक्रांन्तिमन् वि क्रमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्तरंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति समिं छै (३४)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पश्चात्प्राची

छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा ईसि पृशूनेवावं रुन्छे छन्दा ईसि वै देवानां वामम्पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्छ

सम्मृतं यन्नांकुसद् यन्नांकुसद्स्तत्पंशूनामेषां वै द्वावि १ शतिश्च॥————[७]

एता ह वे यज्ञसंनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वे स पृशूनवांरुन्द्व यदेतामुंप्दधांति पृशूनेवावं रुन्द्वे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतींर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्टुभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंतीरुपं दधाति जागंता वै प्शवंः पशूनेवावं रुन्द्धेऽनुष्टुभ् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृह्तीरुष्णिहाः पुङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दा इस्युपं दधाति विषुंरूपा वै पुशवंः पुशवंः (३६)

छन्दा ५िस विषुंरूपानेव पशूनवं रुन्द्वे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदतिंच्छन्दा यदतिंच्छन्दसमुपदधांति वर्ष्मैवैन र समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै (३७)

तेर्ज एव पृशवः पृशवो यर्जमान् एकेश्च॥-----[८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां

अस्याग्निं वृंञ्जीरन् यथ्सयुर्ज उपदर्धांत्यात्मनैवैन ५ सयुर्जं चिनुते नाग्निना व्यृंध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमांयन्ता अुमूः कृत्तिका अभवुन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८) लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यिभ्रिं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकां ज्योतिंष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यज्ञमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति (३९)

चृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिंमेवावं रुन्द्धे यदंकधोपंदध्यादेकंमृत् वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माध्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सनिर्सीत्यांहैतद्दे वृष्टमं रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्दे संयानींभिर्वे देवा इमाल्लांकान्थ्समंयुस्तथ्संयानींना स

संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधाति यथाप्सु नावा संयात्येवम् (४०) पुवैताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुषोंऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रवमेवेतम्ग्रय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्निर हर्न्त्यहंत एवास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्यै

प्रति नुदन्ते योऽलम्भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

पृवैनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा पृतस्यांदित्यो रुचमा देते योंऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपदर्धांत्यसावेवास्मिन्नादिव रुचं दधाति यथासौ देवाना रोचंत पृवमेवेष मेनुष्यांणा र रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेर्जसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिश्चमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अपश्यत्ता उपांधत् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त् यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धंते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावांनेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति (४३)

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयत्येकान्नपंश्चाशर्च॥————[१०]

देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया श्सो देवा आसन्भूया श्सो-ऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया श्सो ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृत् प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमं जयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र (४४) परासुरा यस्यैता उंपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाल्लौं काञ्जयि

भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यफ्सुषदंसि

श्येन्सद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्दे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव (४५) अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि सर रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीकस्तस्मांदेवमांहर्तव्यां

उपं दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम् यदंतव्यां ऋतूनामेव

प्रियं धामावं रुन्द्धे सुमेक इत्याह संवथ्सरो वै सुमेकः

अभवन्नायुरेवर्तव्यां उप षड्विर्शतिश्च॥=

संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपापोति (४६)

-[११]

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतृत्तदश्वों उभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वतः अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वे प्रजापंति सर्वं करोति यौं- ऽश्वमेधेन यजंते सर्वं पुव भविति सर्वस्य वा पुषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा पुतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निष् वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

त्रित तरित ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वोंऽपस्जो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रति ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्ख् वा अश्वंस्य सक्थ्यावृह्त्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदध्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥_____[१२]

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वड्डदेनं प्राचीमिति वसोधारांमृग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकूतायं छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश॥——[१३]देवासुरा अजायां वै ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दंसामृभ्रोत्यष्टौ पंश्वाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 $[\]label{lem:GitHub:http://stotrasamhita.github.io} $$| $$ $ \text{http://github.com/stotrasamhita}$ Credits: $$ $$ $ \text{http://stotrasamhita.github.io/about/} $$$